

PREGÓ DE FESTES PALMANYOLA 2024

Palmanyola, 8 d'agost de 2024

Benvolgut Sr. Batle,

Senyores regidores,

Palmanyolins i palmanyolines,

Amigues i amics tots,

No puc començar aquest pregó sense deixar constància de l'enorme satisfacció que em va suposar la convidada per ser el pregoner de les festes de Palmanyola. L'alegria és doble. Per un costat la il·lusió personal d'aprofitar aquesta oportunitat per adreçar-me a tot el poble i poder donar les gràcies pel suport rebut durant tots aquests anys com a mestre i com a director de l'escola. I per una altra banda em sent molt content perquè amb la meva elecció heu valorat la feina que han fet tots i cada un dels alumnes i dels mestres de l'escola durant tots aquests anys.

En aquests moments em sent el portaveu de tots els qui, d'una manera o una altra, han passat pel CEIP Gaspar Sabater de Palmanyola i han contribuït a fer una escola cada dia millor amb la seva tasca constant, moltes vegades silenciosa i en ocasions poc reconeguda.

Vull compartir aquesta alegria amb tot el grup de mestres amb els quals he tingut la sort de compartir docència aquests darrers 23 anys; amb els més de 750 alumnes que he tingut a classe i que m'han fet passar molt de gust (i qualche mal de cap!); amb les seves famílies que han estat testimonis del creixement acadèmic i personal dels seus fills i filles i amb tots els qui d'una manera o d'una altra ens han ajudat a créixer. És impossible anomenar-vos a tots però tots i cada un de vosaltres sou ben presents avui aquí.

Pels qui no em coneixeu, som en Biel Arrom, fins fa un mes mestre d'educació física i també director de l'escola de Palmanyola. No he nascut ni he viscut a Palmanyola, però com deia n'Arnau en la presentació de les festes de l'any passat:

Per ser de Palmanyola, per sentir Palmanyola, no cal haver-hi nascut, ni tenir adobs de terceres generacions, sinó viure, estimar i participar socialment en la seva vida.

Des de la meva feina a l'escola, tots aquests anys he estimat Palmanyola, m'he sentit un palmanyolí més i estic segur que ja no podré deixar de ser-ho mai més.

Han passat molts d'anys però encara ara record amb nitidesa la meva arribada a l'escola. De petit havia estat algunes vegades a Palmanyola perquè els meus pares tenien uns amics que hi varen venir a viure i veníem a visitar-los de tant en tant. Hi havia carrers sense asfaltar, molt poques cases construïdes i a alguns solars famílies fent paelles davall qualche garrover.

El meu primer record d'infantesa de Palmanyola és un cartell publicitari que estava situat al costat de la carretera de Sóller i que en lletres grosses posava NASA. Vos asseguro que en aquells moments em pensava que en el poble hi havia una espècie de sucursal de l'agència espacial nord americana on es construïen coets per anar a l'espai. No va ser fins molts d'anys després, quan ja m'havia incorporat a l'escola, que vaig descobrir que NASA eren les inicials del promotor de la urbanització: un tal Pedro NAdal SALas.

Com vos he dit, record amb claredat els meus primers dies com a mestre d'educació física a l'escola. Tenia poc més de 30 anys i moltes ganes de fer classe. Vaig arribar a una escola petita. Érem poc més de 60 alumnes i 6 mestres. El primer curs em vaig trobar sense pati per fer les meves classes perquè s'hi feia la primera ampliació de l'escola, allà on hi ha actualment la classe de 3 anys. Però això no va ser cap problema! L'entitat ens va aconseguir dues barreres amb les quals tancàvem el carrer Gardènies i allà hi feiem les classes d'educació física. Quan qualche cotxe volia passar, aturàvem la classe, obríem les barreres, el deixàvem passar i seguíem la nostra classe tranquilament. Els solars dels costats de l'escola també ens servien per improvisar camps de futbol marcats amb farina i per jugar a un joc divertidíssim que vàrem inventar amb els primers alumnes que vaig tenir: Toc pi!. Segur que els alumnes d'aquella època ho recorden tant bé i amb tanta emoció com ho record jo.

L'escola va començar a créixer i ben aviat la primera ampliació va quedar petita. En 5 anys la població escolar gairebé es va triplicar. Durant un parell de cursos ens varen enviar uns barracons que vàrem instal·lar a l'entrada de l'actual edifici d'Infantil. Tanta sort que aquelles aules prefabricades només foren una solució provisional perquè tenc la imatge gravada al cap dels alumnes de primer de Primària estrets com dins una llauna de sardines.

A partir de les reivindicacions de les famílies i dels mestres i amb el suport de l'ELM i de l'ajuntament de Bunyola vàrem començar una campanya per aconseguir la construcció d'un edifici nou en el solar adjacent a l'escola antiga. No va ser un procés fàcil però finalment ho vàrem aconseguir. Érem a finals de 2004 i a la fi Palmanyola comptaria amb una escola nova. En aquells moments jo era el secretari de l'escola i juntament amb la directora vàrem fer moooltes reunions per intentar fer arribar les nostres idees als arquitectes i als tècnics de la Conselleria. No ens varen fer gaire cas però així i tot crec que ens varen construir una escola ben guapa que, si la cuidam bé!, ens durarà molts d'anys.

Record especialment el dia que vàrem col·locar la primera pedra de la nova escola: dia 2 de novembre de 2005. El conseller d'Educació era en Francesc Fiol, el batle de Palmanyola en Ramon Oliver i la directora de l'escola na Cati Ginart. Va ser un dia de festa, d'alegria i de molta il·lusió perquè començava una nova etapa amb una escola més viva que mai i amb més recursos humans i materials. Just un any després vàrem aconseguir ser un centre complet amb 3 aules d'Infantil i 6 de Primària.

Durant aquells anys l'escola es va consolidar, va anar creixent i va arribar el moment de celebrar el 25è aniversari. El curs 2010-2011 l'escola va celebrar les seves nocces de plata. El 1985 havia començat el primer grup escolar del CEIP Gaspar Sabater a un local del carrer Dàlies que, ni de lluny, s'assemblava a una escola. Després havíem ocupat l'edifici dels escoltes, més tard l'edifici actual d'Infantil i ara estàvem celebrant els primers 25 anys en una escola nova, preciosa i plena de vida.

Just després d'aquella celebració vaig assumir per primera vegada la direcció de l'escola. Els 4 anys anteriors havia fet feina a la Conselleria d'Educació on havia après molt i l'inspector de l'escola em va fer la proposta. Després d'alguna negociació (dura com sempre!) amb la conselleria per conformar el meu equip directiu vaig acceptar.

Era un moment una mica complicat per a l'escola perquè hi havia algunes tensions en el claustre i en la relació amb les famílies. Per això el meu primer objectiu va ser esforçar-me per fer la vida més fàcil a tothom. Vaig intentar fomentar i motivar el treball en equip de tots els qui fèiem feina a l'escola i vaig escoltar sempre els alumnes i les seves famílies. Com bé sabeu els qui em coneixeu, la porta del despatx de direcció sempre ha estat oberta!

Per desgràcia aquell projecte de direcció, que en 2 anys va canviar el clima de l'escola, es va acabar per una decisió política que, encara ara, em costa entendre. Diuen que el temps ho cura tot però no és cert. Vaig haver de fer tot un procés emocional per digerir, assumir i acceptar el que havia passat. Vull donar les gràcies a la meua dona i a les meves filles perquè, com sempre, em varen fer veure el que realment és important a la vida.

El 2018, després d'algunes experiències laborals en un sindicat i en la Fundació per a l'Esport Balear, em vaig reincorporar al CEIP Gaspar Sabater. L'escola havia recuperat el bon ambient i em vaig tornar a trobar com a casa. Havia retrobat la il·lusió de fer escola.

Dos anys després, en plena pandèmia del COVID, vaig assumir novament la direcció de l'escola. El primer curs va ser complicadíssim: mascaretes, distàncies de seguretat, purificadors, normatives que canviaven cada dia, classes confinades, mestres malalts... Crec que ens en vàrem sortir amb bona nota perquè tothom va donar el millor de si mateix.

Acompanyat per un equip directiu de luxe, per un claustre amb moltes ganes de fer feina, per uns alumnes que he estimat amb locura i per unes famílies que han valorat molt la nostra feina he tornat a disfrutar de ser el director de l'escola de Palmanyola aquests darrers quatre anys.

No puc acabar aquesta passejada per la memòria viva de l'escola sense demanar-vos perdó. Perdó si no he sabut donar resposta a les vostres necessitats. Perdó si m'he enfadat sense motiu. Perdó si qualche vegada no vos he sabut escoltar. Perdó si no he estat prou pacient. Ningú no és perfecte. Ho he fet tan bé com he sabut.

Només dues coses més. Vull aprofitar per donar les gràcies per aquests més de 20 anys com a mestre de l'escola, i alguns com a director. He passat molt de gust de fer feina aquí, de conèixer molta gent i d'ajudar tant com he pogut a fer una escola millor. El Gaspar Sabater sempre serà la meva escola i Palmanyola el meu poble. Gràcies per estimar-me!

Vull acabar amb un desig. Deix l'escola en mans d'un gran grup de mestres i d'un nou equip directiu ple d'illusió i de ganes de fer feina. Cuidau-los tant com m'heu cuidat a mi!

Després de tot aquest sermó, anem a allò que avui realment és important. Avui hem vingut a parlar de Festa!!! De Festa en majúscules.

Em permetreu fer una referència bíblica (pels qui no ho sabeu, en la meva joventut vaig estudiar teologia i em va faltar poc per arribar a cantar missa). És d'un llibre de l'Antic Testament que m'agrada molt: l'Eclesiastès. Diu:

Hi ha un temps per a plantar i un per a collir, un temps per enrunar i un per a construir, un temps per a plorar i un temps per a riure, un temps per estar trist i un per ballar.

La vida es va vivint a partir de molts de detalls, de petits moments que sumats van teixint el nostre dia a dia i van completant el trencaclosques de la nostra existència. Al llarg d'aquest anar vivint hi ha moments molt bons i d'altres més complicats. Avui començam uns dies de riure i de ballar. Toca aparcar els problemes i els maldecaps. No hi ha espai ni per plorar ni per estar trist. És temps de rompre amb la monotonia, temps de festa, temps de diversió, temps d'alegria.

La festa pot tenir mols de qualificatius: festa grossa, festa divertida, festa infantil, festa original... Jo he triat tres característiques del que per a mi ha de ser fer festa.

La festa ha de ser popular. La comissió de festes prepara un bon programa amb activitats per a tothom, l'entitat procura que tot estigui a punt però... la festa la fa el

poble (i me consta que a Palmanyola en sabeu de fer festa!) Al llarg de la història la festa ha estat sempre un motiu de trobada de persones d'una mateixa comunitat amb uns trets comuns que la identifiquen i que es reforcen en un entorn festiu.

Cada dia hi ha més festes populars que es converteixen en un producte de consum cultural que ha transcendit el nivell local i que atrau un nombre cada vegada més gran de persones. Un bon exemple d'això són les festes de Sant Joan a Ciutadella que han esdevingut un espectacle de masses i que fa que la gent del poble, i els infants de manera particular, no puguin viure la festa com la varen viure els seus pares o les seves àvies. No deixeu que això passi aquí. Tothom hi ha de ser benvingut però la festa ha de ser vostra, dels palmanyolins i de les palmanyolines.

Viviu la festa com si tornàssiu a ser infants. A les festes hi ha activitats per a adults i altres per als més petits. Sigui com sigui és important viure-la com un infant. A més il·lusió, més festa. Segur que tots els qui som aquí recordam com vivíem les festes del nostre poble quan érem petits. Recuperau aquella emoció!

Festa a rompre! però amb responsabilitat. Es una qüestió cultural que no falti l'alcohol per celebrar la festa amb familiars i amics. Però no abuseu d'ell ni ho mescleu amb altres drogues. Un consum excessiu pot tenir conseqüències molt negatives. Respectau també aquells que no en volen prendre, la diversió la posa cadascú i les seves ganes de passar-ho bé.

Les faltes de respecte, l'agressivitat, la violència, l'assetjament no són festa. Disfrutau del vertader sentit de la festa: la diversió, l'alegria, la felicitat, el companyerisme. Dedicau uns minuts a parlar-ne en família i sigau exemple per als vostres fills i filles.

Ara sí... arriba el moment d'acabar aquest pregó!

No em podria guanyar la vida com a glosador però, com a bon mestre, sempre m'ha agradat jugar amb les paraules i per això, si m'ho permeteu, acabaré amb un parell de gloses.

La festa ja ha començat
ompliu els carrers d'alegria
deixau a casa la pardaleria
i el mal humor ben aparcat

Diversió, alegria i gresca
amb els amics afortunats
anau alerta els qui sou casats
que no vos facin dormir a la fresca

Començau aquesta nit
i no vos atureu de fer festa
no es moment de cap protesta
gaudiu-la com un nin petit.

Perdonau el pregoner
si trobau que s'ha allargat
no sol ser un home pesat
només volia quedar bé!

Salut i alegria per a tothom. Visquen les festes de Palmanyola!!!